

Drahí priatelia, mesiac jún je celý zasvätený milosrdnému a misionárskemu srdcu Ježiša. Tento mesiac Ho prosíme o väčší apoštolský zápal pre Saleziánsku Európu! Je pravdou, že priemerný vek na "starom kontinente" sa zvyšuje, no to sa nemôže stať dôvodom oslabenia 'da mihi animas'!

V mojej neustálej korešpondencii so spolubratmi, som dostal v týchto dňoch otázku od jedného viac ako sedemdesiatročného saleziána, ktorý sa ma pýtal, že či existuje nejaké obmedzenie pre misionárov *ad gentes*. Odpovedal som mu, že nemôžeme klásiť obmedzenia ani misiám ani Prozretelhosti!

Navštíviač Mozambik, stretol som v Maputo, pána Pedroso SDB, 81-ročného Portugalcu, ktorý je na misiách od roku 1968. On je šťastný, že môže byť každý víkend, katechetom rôznych mládežníckych skupín, okrem toho, že má mnoho svojich každodenných aktivít.

Z druhej strany 27. Generálna Kapitula práve konštatovala, že "modlitba a obeta života starých a chorých saleziánov je skutočným apoštolačom s mladými a pre mladých; oni ostávajú 'aktívnu časťou' komunity, ktorá žije 'da mihi animas'. Komunity nech sa snažia nevylučovať ich z poslania". Teda nech sa nikto necíti "garážou" poslania. Zverujeme sa osobite vám, drahí spolubratia v ošetrovnach Kongregácie, vašej neustálej modlitbe za misionárov, v tomto mesiaci zvlášť za saleziánov v Európe.

Vďaka!

J. Basañes
Don Guillermo Basañes SDB
Radca pre misie

STRETNUTIE S PÁNOM NÁS ŽENIE OHLASOVAŤ HO VŠETKÝM

“Evangelizovanie, v tomto čase veľkých sociálnych zmien, výžaduje otvorenú misionársku Cirkev, schopnú urobiť rozlišovanie, aby sa konfrontovala s rôznymi kultúrami a víziami o človeku. V tomto čase zmien svet potrebuje Cirkev obnovenú a zmenenú kontempláciou a osobným kontaktom s Ježišom, prostredníctvom Ducha Svätého ... Nemôžu nás brzdiť naše slabosti, hriechy či mnohé prekážky, ktoré prekážajú svedectvu a ohlasovaniu Evanjelia. Je to skúsenosť stretnutia s Pánom, ktorá nás ženie a daruje nám radosť ohlasovať Ho všetkým národom.

... Evangelizácia, ktorá má dosiahnuť všetkých, je pozvaná začať od posledných, od chudobných, od tých, ktorí majú chrbát zohnutý pod t'archou a tažkosťami života ... Cirkev je náromom blahoslavenstiev, domom chudobných, utrápených, vylúčených a prenasledovaných, tých, ktorí majú hlad a smäd po spravodlivosti. Od vás sa požaduje pracovať tak, aby cirkevné spoločenstvá vedeli prijať s prednostou láskou chudobných, držiac otvorené dvore Cirkvi, aby tam mohli všetci vstúpiť a nájst' útočište.”

Pápež František
Účastníkom stretnutia
Pápežských Misijných diel
9. máj 2014

Ked' som bol v ponoviciate písal som donovi Lucovi Van Looyovi, vtedajšiemu Radcovi pre misie, ktorý mi uvedol niektoré misie; potom som znova napišal, ked' som bol študentom teológie a aj ako novokňaz ... Pamätam sa, že v lístoch mi odporúčal pokračovať v modlitbe ... a že Pán si ma povolá cez predstavených ... Prešlo mnoho rokov. V roku 1996, ked' som bol piaty rok magistrom novicov pre Argentínu a Paraguaj, pocitil som ako povolenie vrátiť sa do Japonska, nevedel som, že či ako misionár ... No túžbou bolo vrátiť sa.

Budúcnosť môjho života bola len v Bohu: presne ako mojich rodičov, ktorí v roku 1964 emigrovali do Argentíny, počúvajúc Boží hlas, tak aj ja som sa ako Abrahám vrátil do Japonska ... bolo to ako druhý exodus. Prvý bol v roku 1964, ked' sme odišli do Argentíny s mojimi rodičmi a štýrma bratmi (Angel a Fidel SDB; Domingo a Paulino) a tam sa narodili štyria bratia a sestra, ktorá

skoro zomrela...

Prvou výzvou pre mňa ako pre misionára v Japonsku bol japonský jazyk. Ja som žil v Japonsku iba do tretej triedy (mal som osem a pol roka, ked' sme emigrovali) a v Argentíne (v meste Media Agua) nebolo žiadnej japonskej rodiny. Na začiatku som nevedel, že som Japonec a tak som sa rýchlo naučil po španielsky a nielen to, ale aj: pít' maté a jest' asado, hrať futbal a byť ministrom počas nedennej omše...

Teraz mám 58 rokov a som provinciálnym vikárom v Japonsku, ale v roku 1997, ked' som sa sem vrátil po tridsaťtichročných rokoch, mal som 42. Bol som *Ursashima Taroo* (mytická japonská postava, ktorá sa potom ako prezila roky v nebi pod

morom, vracia do svojej dediny, kde už je neznáma a nikto nevie povedať kde stál jeho dom). Mat' japonskú tvár a nevedieť dobre po japonsky bolo tažké ... Vrátil som sa ako dieťa ... Aby som sa naučil nielen reč, ale aj kultúru a tradície japonskej spoločnosti, vrátane spôsobu ako byť kresťanom medzi Japoncami, sde kútolatí menšinou (len milión Japoncov a cudzincov v krajinе so 126-mi miliónmi obyvateľov).

Ako pre misionára sú pre mňa najväčšou radostou bratia a priatelia, ktorých mi dal Pán v Japonsku ... Sú to nádherní ľudia a stále viac objavujem ich vzniesenosť', trpezzivost', solidárnosť, rešpekt, ich nábožnosť', poriadkumilnosť a čistotnosť'. Po tsunami, zvlášt' v regióne Fukušima, som objavil nové Japonsko, s duchom solidárnosti aj mimo múrov kresťanských chrámov a budhistických kláštorov. Pocitil som silu medzináboženskej solidarity ...

Počas svojho života som musel kladne odpovedať na úlohy, ktoré presahovali moje schopnosti. Ľudský strach z neznámeho je normálny, ale dôvera v milujúcu prítomnosť Boha ti dá mnoho pokoja a sil ist' dalej. Pozývam všetkých vás, ktorí ste (pravdepodobne) mladší ako ja, byť odvážnejšími v načúvaní Pávovho hlasu, ktorý vás volá byť misionármu a vrhnúť sa do dobrodružstva plného nádeje. Kto poslúcha Boha bude mať skoro jeho požehnanie a nikdy nebude opustený!

Don Mario Yamanouchi SDB
Japonský pristáhovalec v Argentine a misionár v Japonsku

SALEZIÁNSKY MISIJNÝ ÚMYSEL

Za Projekt Európa v krajinách regiónu Európa-Nord

Za saleziánske komunity v Európe, ktoré silno prežívajú syndróm zostarnutia. Aby vďaka prítomnosti mladých misionárov a spolubratov z iných krajín dokázali veriť v obnovujúcu silu Ducha Svätého a vedeli odpovedať na očakávania mladých, ktorí potrebujú podporu v hľadaní zmyslu života. Aby boli poľské provincie stále viac otvorené a ponúkali konkrétny príspevok Projektu Európa mimo krajinu.

Západné provincie regiónu Európa Nord trpia nedostatom povolani a silným zostarnutím spolubratov. Revitalizácia znátra je napomáhaná prítomnosťou mladých spolubratov a laických dobrovoľníkov pochádzajúcich z iných provincií. Spolubratia začinajú veriť, že obnova charizmy je možná. Je potrebné, aby procesy Projektu Európa pokračovali s podporou celej Kongregácie. Potreba prítomnosti saleziánskej výchovnej charizmy v Európe je nevyvratiteľná; mladí, často stratení v európskej spoločnosti, očakávajú vodcov a výchovnú oporu, aby našli šťastie. Každá snaha o medzinárodnú spoluprácu je dobre vnímaná a prináša so sebou znaky obnovenia entuziazmu a dobrých praktík nevyhnutných pre budúlosť. Podpora v modlitbe je vždy veľkou pomocou, pretože verime, že len Duch môže oživiť kresťanskú vieru a nádej v Európe a dať mladým vŕazu šťastného kresťanského života.